

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 20 czerwca 2024 r.

UH.8361.76.2024
ZPO

CAFE DA VINCI BUSZA SPÓŁKA JAWNA
UL. PLAC WOLNOŚCI 10
61-738 POZNAŃ

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na spółkę Cafe Da Vinci Busza spółka jawna, ul. Plac Wolności 10, 61-738 Poznań, NIP: 7781456507, karę pieniężną w wysokości 2.500,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100), za uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, w związku z brakiem określenia ilości wyrobów, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymaganiom wskazanym w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. *w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 27 do 29 marca 2024 r., kontrolę w kawiarni Cafe Da Vinci, ul. Plac Wolności 10, 61-738 Poznań prowadzonej przez Cafe Da Vinci Busza spółka jawna, ul. Plac Wolności 10, 61-738 Poznań, NIP: 7781456507.

W toku kontroli sprawdzono 117 rodzajów potraw oraz napojów z cennika – 100% oferty, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa przez niewidocznienie ilości wyrobów w przypadku 60 niżej wymienionych pozycji, tj.:

1. Indyjska herbata z przyprawami z mlekiem „Chai latte”, w cenie 18,00 zł,
2. Latte dyniowe - z puree dyniowym z przyprawami „Pumpkin spice latte”, w cenie 18,00 zł,
3. Mleczny napój rozgrzewający na bazie czarnej herbaty i matcha „Power chai”, w cenie 18,00 zł,
4. Kawa latte z miodem i cynamonem „Miodzio”, w cenie 16,00 zł,

5. Czarna kawa z mieszanką przypraw i olejem kokosowym „Kawa rozgrzewająca”, w cenie 15,00 zł,
6. Napój kawowy „Calimero” , w cenie 19,00 zł,
7. Czekolada na gorąco klasyczna, w cenie 16,00 zł,
8. Czekolada na gorąco z bitą śmietaną, w cenie 18,50 zł,
9. Czekolada na gorąco z lodami waniliowymi, w cenie 18,50 zł,
10. Czekolada na gorąco z malinami, w cenie 18,50 zł,
11. Czekolada na gorąco z wiśniami w czekoladzie, w cenie 18,50 zł,
12. Czekolada na gorąco z chili, w cenie 18,50 zł,
13. Czekolada na gorąco z piankami „Marshmallow”, w cenie 18,50 zł,
14. Czekolada na gorąco z bakaliami, w cenie 18,50 zł,
15. Kawa espresso średnia, w cenie 9,00 zł,
16. Kawa espresso duża, w cenie 11,00 zł,
17. Kawa espresso macchiato średnia, w cenie 10,00 zł,
18. Kawa espresso macchiato duża, w cenie 12,00 zł,
19. Kawa cappuccino średnia, w cenie 12,00 zł,
20. Kawa cappuccino duża, w cenie 14,00 zł,
21. Kawa latte średnia, w cenie 13,00 zł,
22. Kawa latte duża, w cenie 15,00 zł,
23. Kawa biała średnia, w cenie 11,00 zł,
24. Kawa biała duża, w cenie 13,00 zł,
25. Kawa czarna średnia, w cenie 10,00 zł,
26. Kawa czarna duża, w cenie 12,00 zł,
27. Kawa americano średnia, w cenie 12,00 zł,
28. Kawa flat white średnia, w cenie 14,00 zł,
29. Kawa po wiedeńsku średnia, w cenie 16,00 zł,
30. Kawa z syropem czekoladowym mocha średnia, w cenie 13,00 zł,
31. Kawa z syropem czekoladowym mocha duża, w cenie 15,00 zł,
32. Dodatkowe espresso, w cenie 1,00 zł,
33. Syrop do kawy, w cenie 2,00 zł,
34. Mleko roślinne do kawy, w cenie 2,00 zł,
35. Drink Martini, w cenie 16,00 zł,
36. Drink Aperol Spiritz, w cenie 21,00 zł,
37. Drink Hugo Spiritz, w cenie 20,00 zł,
38. Drink Bellini, w cenie 20,00 zł,
39. Herbata czarna, w cenie 12,00 zł,
40. Herbata zielona, w cenie 12,00 zł,
41. Herbata owocowa, w cenie 12,00 zł,
42. Herbata biała, w cenie 12,00 zł,
43. Herbata ziołowa, w cenie 12,00 zł,
44. Herbata czarna z malinami i cytryną, w cenie 14,00 zł,
45. Herbata matcha latte, w cenie 18,00 zł,
46. Herbata matcha cappuccino, w cenie 16,00 zł,
47. Herbata czarna z kawałkami czekolady „Viennese Dessert”, w cenie 14,00 zł,
48. Rozgrzewająca herbata czarna z przyprawami, cytrusami i miodem, w cenie 14,00 zł,
49. Napar z trawy cytrynowej z imbirem, w cenie 14,00 zł,
50. Napar z lawendy z cytryną i miodem, w cenie 14,00 zł,
51. Herbata „Owocowy ogród”, w cenie 14,00 zł,
52. Herbata z cytryną i konfiturą z płatków róż „Kwiat Klitorii”, w cenie 14,00 zł,
53. Napar z rumianku, w cenie 12,00 zł,

54. Konfitury do herbaty (z płatków róż, pigwy, czarnej porzeczki i jagód, dzikiej róży), w cenie 3,00 zł,
55. Miód i cytrusy do herbaty, w cenie 2,00 zł,
56. Sok jabłkowy/pomarańczowy/grejpfrut, w cenie 7,00 zł,
57. Coca-cola/Coca-cola zero, w cenie 7,00 zł,
58. Woda niegazowana/gazowana, w cenie 6,00 zł,
59. Napój San Pellegrino, w cenie 11,00 zł,
60. Tonik, w cenie 7,00 zł.

Powyższe nie spełnia wymagań § 9 ust. 2 rozporządzenia, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy, a także godzi w interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *„w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*. W myśl § 9 ust. 2 rozporządzenia, *„Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena.”*.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy, *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”*.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 22 maja 2024 r. znak UH.8361.76.2024 (doręczonym 24 maja 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Przedsiębiorca w powyższym zakresie nie skorzystał z uprawnień wynikających z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”*.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, w przypadku 60 partii oferowanych do sprzedaży wyrobów spośród 117 skontrolowanych

potraw oraz napojów, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Strona dopuszczając się wyżej wskazanych naruszeń ograniczyła konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości wyrobów z innymi wyrobami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości wyrobów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość wyrobu w tej samej cenie. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 13 marca 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) *usunięcie naruszeń prawa lub*
- 2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładania ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz Red. Prof. Dr hab. Marek Wierzbowski, red. Prof. Dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”). Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszenie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości wyrobów, do których odnosi się podana cena. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi w tym przypadku porównanie poszczególnych cen wyrobów, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, w szczególności względem tych klientów, którzy opuścili już lokal przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie podał w cenniku ilości dla 60 wyrobów z 117 potraw oraz napojów objętych kontrolą, tym samym ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej

ilości wyrobów z innymi wyrobami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości wyrobów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość wyrobu w tej samej cenie. Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku bieżącej kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznił ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, w szczególności wielkość przychodu, podanego przez przedsiębiorcę w toku czynności kontrolnych.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 2.500,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welmitz-Kędra